

gojih posebnega kontrakta kakošni dedšini (erbšini) odpové, ne more potem spodbiti oporoke zapustnika, ktera se opira na to odpoved. — „Čekdo v oporoki (testamentu) svoje „brate in sestre“, od katerih dobro vé, da niso več pri življenji, za dednike (erbe) postavi, taka oporoka ni neveljavna, češ, da se je zmota pritaknila, ampak misliti se more, da se je zapustnik le v imenu zmotil, in pod besedo „brate in sestre“ le njih naslednike zapopadel. — „Če je lastnoročno pisana in podpisana oporoka tako slabo in nerazločno pisana, da navaden bravec ne more zapopadka razumeti, vendar ne zgubi veljavnosti, ako je mogoče, po zvedencih (lepopiscih) zapopadek iztolmačiti“. — Na Šlezkem so zavolj goveje kuge na bližnjem Marskem živinski sejmi prepovedani. — Mesca listopada je šlo po vsem cesarstvu 4 mil. in 446.700 pisem po pošti. — Da je res sila veliko ljudi na svetu, se spet očitno vidi iz števila prosnikov za službe pri novi dunajski upni napravi; 60 služb je za oddati, ponudilo za-nje se jih je pa 2496. — Izdelovanje železnic v Galiciji gré hitro spod rok, zato, ker po nasvetu fzm. barona Hess-a pomagajo vojaki. Iz Bohnije v Krakovo je bila po vojaki 5 milj dolga železnica v enem letu dodelana; na 6 milj dolgi železni cesti iz Dembice v Rzezov dela še zmiraj 6000 in v krakovskem okrožji 4000 vojakov. — Od vojske nič novega; pa če bi se tudi bilo kaj primerilo, bi ne bilo tako važno, kakor to: kaj bo rusovski car odgovoril na predloge avstrijske vlade, ktere smo v poslednjem listu naznanje dali. Nekteri časniki so terdili, da ti predlogi so „poslednja beseda“ (ultimatum) avstrijske vlade, al ker tega nismo verjeli, tudi nismo povedali; sedaj pa za gotovo slišimo, da se nismo motili, in pripoduje se celo, da le en predlog je šel v Petrograd, namreč ta: naj černo morje bode vprihodnje vsim odperto (neutral). Od več strani se sliši, da se rusovski car ne bo udal, ako se tistih čveterih, unidan naznanjenih stvari od njega terja; kar pa se tiče neutralnosti črnega morja, je nek — kakor draždanski časnik piše — cara Aleksandra volja, jo dovoliti pod pogodbami, ki so v blagor Europe dopustljive. Iz vsega tega se vidi, da se v časnikih le zastavice ugibujejo, kakor kane, dokler ni nič gotovega znane. — „Rusovski invalid“ popisuje udajo (kapitulacijo) turškega mesta in terdnjave Kars-a, ki se je podala 27. dan p. m. slavnemu rusovskemu generalu Muraviev-u potem, ko je tako strašno lakoto terpela, da so že vse konje za živež poklali in jih le toliko še obderžali, kolikor jih je treba bilo za bolnike v bolnišnicah. Poveljnik rusovski je turški armadi, gledé na nje izverstno junakost in čudovito stanovitnost, dovolil, da smé z vso častjo zapustiti terdnjavo, in je ukazal, sostradani armadi napraviti zdatno kosilo. Kar je bilo višjih oficirjev in rednih vojakov, so mogli ostati Rusom, nižjim oficirjem in brambovcem je dovolil odhod domú proti poroštvu, da nikdar več v ti vojski se ne bojo bojevali zoper Ruse. Po tem je ostalo razun vikših oficirjev blizo 8000 vojakov ujetih, čez 6000 pa jih je izpustil. — Sedaj je za gotovo znana zaveza, ki jo je švedska vlada sklenila z angležko in francozko; v ti pogodbi se švedski kralj ni zavezal, v vojski pomagati Angležem in Francozom, ampak le v to, da ne bo odstopil nobene svoje dežele rusovski vladi ali jo zamenjal s kako rusovsko, in tudi ne bo dovolil Rusom nobene pašne ali ribške pravice na svoji zemlji ali po primorskih bregovih; — če bi pa utegnila rusovska vlada kaj tacega od švedske terjati, se je švedski kralj zavezal, to berž naznaniti cesarju francozkemu in kraljici angležki, da mu na suhem in na morji s silo pomagata, ako bi treba bilo. Tako se glasi zaveza. Da naši bravci razumejo, zakaj jeta zaveza, jim povemo, da rusovska vlada že od leta 1840 želí, ob bregovih Norvegije od švedske vlade en kos zemlje v last dobiti, da bi ondi napravila vojno luko (pristranišče za vojne ladije), kar bi utegnilo za sa-

mostojnost Švedije in Norvegije nevarno biti, — in zato ta zaveza. — Maršal Paskievic je s svojim zdravjem že toliko na boljém, da zamore važniše opravila opravljati. — Zibel za pričakovano dete Napoleonovo je že gotova; enaka je tisti, ktero je mesto Pariz v dar poklonilo rajnkemu Napoleonu, ko se mu je rodil sin, imenovani „kralj rimski“, ali pozneje, ko je sreča Bonaparte-tu ugasnila, „vojvoda Reichstadt-ski“.

Pogovori vrednika.

□ na D.: Za življenjepis Ž. prosimo. — Gosp. K. v G.: Na pismice Vaše, v katerem nas vprašujete v imenu mnozi: čigavi so spisi v „Novicah“, nad kterimi in pod kterimi ne stoji imé pisatelja, in v katerem nam dalje željo razodevate: naj bi vsi pisatelji vselej podpisovali celo svoje imé, ker bravec rad vé, kdo je to in uno pisal, — Vam radi damo sledeči odgovor: Kar se tiče pervega vprašanja, je večidel vse to, kar nima nobenega podpisa ali sicer kakega zaznamka, moje delo. Ker pa se vseh 13 let nisem nikoli hotel s tem sponašati, da kot vrednik „Novic“ sem tudi njih naj pridniši pisatelj, že veliko let ne podpisujem svojega imena nikjer. — Kar se tiče druge Vaše želje: naj bi vsi pisatelji razglaševali svoje celo imé, se bo to teško spolnilo, ker vredništvo nima pravice imena pisateljevega podpisavati, če ga on sam ne podpiše, in marsikrat ima kak pisatelj poseben vzrok, da noče, da bi se njegovo ime vedilo; dosti je, da ga le vrednik vé, ki je potem z njim vred odgovoren za natisnjeni spis. Res je, da pri večjih znanstvenih delih je veliko na tem ležeče vediti: kdo je pisatelj; al pri manjših stvaréh je zadosti, če pisatelj to le zaznamuje z eno ali dvojmima pismenkama ali kak drugač; bravec ga potem, akoravno ne popolnoma, vendar že po njegovih spisih poznajo. Menimo, da ne bomo napak ravnali, ako v vsem ostanemo pri navadi sedanji.

Pregled žitne cene po našem cesarstvu

8. dan tega mesca, v našem dnarji avstrijsk vagán.

	Pšenica		Rež		Ječmen		Oves		Turšica	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
V Lvovu (v Galiciji)	7	12	4	57	4	18	2	29	—	—
V Sibinji (na Erdeljskem)	4	28	2	48	—	—	1	41	3	4
V Debrečinu (na Oggerskem)	5	—	3	—	2	6	1	12	1	48
V Kašavi (na Oggerskem)	5	12	3	35	2	24	1	56	2	32
V Šopronu (na Oggerskem)	6	24	4	9	3	—	1	44	2	54
V Peštu (na Oggerskem)	6	16	4	12	2	24	1	28	2	24
V Presburgu (na Oggerskem)	5	44	4	42	3	—	1	38	2	12
V Segedinu (na Oggerskem)	6	—	4	—	2	12	1	48	2	12
V Mošonu (na Oggerskem)	7	15	4	20	2	54	1	40	2	52
V Berni (na Marskem)	7	45	5	40	3	25	1	46	3	27
V Pragi (na Českem)	6	25	5	38	3	45	1	53	—	—
Na Dunaji	8	14	5	18	3	24	2	11	3	32
V Gradcu	6	56	4	33	3	35	2	7	3	30
V Celovcu	7	18	4	39	4	30	2	6	3	11
V Ljubljani	7	25	4	50	3	50	2	16	4	4

V ptujih deželah:

- V Berlinu (13. decembra) pšenica: 7 fl. 59 do 8 fl. 28 kr.; rež: 6 fl. 18 do 6 fl. 22 kr.
- V Monakovem (7. decembra) pšenica: 5 fl. 56 kr.; rež: 4 fl. 49 kr.
- V Parizu (5. decembra) pšenica: 8 fl. 26 do 9 fl. 13 kr.; rež: 6 fl. 1 kr. do 6 fl. 17 kr.
- V Londonu (10. decembra) pšenica: 5 fl. 53 do 8 fl. 9 kr.

Stan kursa na Dunaji 27. decembra 1855.

Obligacije deržavnega dolga	5 %	74 1/4 fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	73 fl.
	4 1/2 %	63 1/4 "	Windišgrac. " " 20 "	23 "
	4 %	59 1/8 "	Waldštejn. " " 20 "	25 "
	3 %	45 "	Keglevičeve " " 10 "	10 3/4 "
	2 1/2 %	36 1/2 "	Cesarski cekini.	5 fl. 8
Oblig. 5% od leta 1851	B 81	"	Napoleonodor (20 frankov)	8 fl. 37
Oblig. zemljiš. odkupa 5%	68 3/4	"	Suverendor	14 fl. 54
Zajem od leta 1834	228	"	Ruski imperial	8 fl. 45
" " 1839	117 1/4	"	Pruski Fridrihsdor	8 fl. 56
" z loterijo od leta 1854	96 3/4	"	Angležki suverendor	10 fl. 51
" národní od leta 1854	77	"	Nadavk (agio) srebra:	
			na 100 fl.	11 fl.

Pridjano je današnjim „Novicam“ kazalo važniših sestavkov letošnjega tečaja z naslovnim listom.